

HUIZE LOUISE - MARIE

HUIZE LOUISE - MARIE - LANGESTRAAT 69, 8400 OOSTENDE.

Met de geschiedenis van het huis in de Langestraat 69 in Oostende beginnen we in het jaar 1789. Oostende kende rond die periode en gedurende de jaren die eraan vooraf gingen een grote bloeiperiode; vooral sinds 1781, het jaar dat keizer Jozef II Oostende als vrijhaven uitriep. In die periode kende Oostende een zekere uitbreiding. Banken, verzekeringsmaatschappijen en handelshuizen vestigden zich hier. Zo gebeurde het dat Théodore van Moorsel, directeur van een in 1782 opgerichte verzekeringsmaatschappij, het huis in de Langestraat 69, kocht in 1789. Onder het Napoleontische bewind werd dit huis het hoofdkwartier van Napoleon. Tijdens die periode werd een "Conseil de Commerce" opgericht en in 1803 een Kamer van Koophandel. Théodore van Moorsel was één van de eerste negen leden van de Kamer van Koophandel. In oktober 1815 verkocht hij het huis aan Edouard Jean Serruys, eveneens lid van de Kamer van Koophandel.

Ondertussen zijn we in 1831 beland. De onafhankelijkheid van België wordt uitgeroepen en Koning Leopold I aanvaardt de Belgische kroon. Een jaar later vindt het huwelijk plaats tussen Leopold I en Prinses Louise - Marie d'Orleans, dochter van Louis-Philippe, koning van Frankrijk.

In augustus 1834 verblijven Koning Leopold I en Koningin Louise-Marie in Oostende. Tijdens hun verblijf wordt het huis in de Langestraat 69 te hunner beschikking gesteld.

In 1834 overlijdt Edouard Jean Serruys. Zijn echtgenote verhuurt het huis aan Koning Leopold I. Het bestond uit een hoofdgebouw, de achtergebouwen, een tuin en een ingangspoort in de Kapucijnenstraat, rechtover de ingang van de Kapucijnenkerk. Vermits het gebouw het volledige koninklijke gevolg niet kon herbergen, werden de aanpalende panden bij het koninklijke huis ingeschakeld. Het werd veelal als zomerresidentie door onze vorsten gebruikt. Louise - Marie overleed in dit huis op 38-jarige leeftijd, op 11 oktober 1850, omringd door een groot aantal familieleden.

In 1867 beslist Leopold II het huis aan te kopen, anderhalf jaar na het overlijden van zijn vader Leopold I.

Tijdens de eerste wereldoorlog hadden diverse hulpverlenende diensten van het "Komiteit voor Hulp en Voeding" er hun kantoren.

In april 1922 zag Koning Albert I af van het verder gebruik van het oude koninklijke huis, dat door een K.B. van 8 april 1930 eigendom werd van de Koninklijke Schenking.

In 1922 vinden we er de kantoren van de diensten Bruggen en Wegen, die er verblijven tot 1954/55. Vanaf september 1955 kwam de verpleegstersschool zich hier vestigen.

Bij K.B. van 28 mei 1962 wordt het "Oud Koninklijk Paleis", gelegen Langestraat 69 in Oostende, door Koning Boudewijn gerangschikt als monument.

Vanaf 1 april 1982 werd het huis verhuurd aan de Kamer van Handel en Nijverheid van het arrondissement Oostende. Deze dienst heeft het gebouw grondig gerestaureerd in samenwerking met het Beheer van de Koninklijke Schenking en met sponsoring door verschillende bedrijven uit het Oostendse. In samenwerking met het Beheer van de Koninklijke Schenking, de stad Oostende en de Heemkring de Plate werd de sterfkamer van koningin Louise - Marie ingericht als memoriaal.

Begin 1990 nam het Vormingsinstituut voor KMO, Centrum Oostende, het huurcontract over. De lokalen worden er nu gebruikt om vervolmakingscursussen te geven of om er seminaries of studiedagen te houden.

Patricia VERIS.

